

ATA SÖZ- LERİ

Dikkat,
birazdan
sinebile!

Öğren atasözünü,
anla işin özünü!

HİKÂYE- LERİ

Aç ay
oynamaz
hanı?

Ne güzel
aylatmış!

Öğren atasözünü,
anla işin özünü!

Bu kitabın sahibi:

İÇİNDEKİLER

Aç Ayı Oynamaz	5
Ağaç Yaşken Eğilir	11
Birlikten Kuvvet Doğar	17
Cana Geleceğine Mala Gelsin	23
İşleyen Demir Işıldar	29
Komşu Komşunun Külüne Muhtaçtır	35
Misafir Kısmetiyle Gelir	41
Ne Ekersen Onu Biçersin	47
Tatlı Dil Yılanı Deliğinden Çıkarır	53
Yalancının Mumu Yatsıya Kadar Yanar	59

AÇ AYI OYNAMAZ

Oduncu Osman, her sabah olduğu gibi o sabah da ormana oduna gitmiş. Kan ter içinde çalışırken, az ilerideki çalıların kıpır kıpır oynadığını fark etmiş. Merak etmiş, yaklaşmış.

Bir de bakmış ne görsün! Çalılarının arasında koca gözleriyle ağlamaklı bakan, pofuduk bir tüy yumağını andıran, yavru bir ayıcık...

Önce annesinin de yakınlarda olacağını düşünüp korkmuş. Sağına soluna bakınmış, ama etrafta başka bir ayı görememiş. Oduncu Osman, anne ayıyı görmeyince rahatlamış. Ama sonra sormuş ki kendi kendine, “Bu yavrucak annesi olmadan nasıl yaşayacak?”

Oduncu Osman, bu yavru ayıcığın aç olabileceğini düşünmüştü. Oracıkta bırakıp gitmeye gönlü razı olmamış. Almış kucağına yavru ayıcığı, evine götürmüştü. Balla, balıkla karnını bir güzel doyurmuş. Bununla da kalmamış, yıkamış paklamış da!

Böylece küçük ayıcık sıcak bir yuvaya kavuşmuş, Oduncu Osman da sevimli bir dosta...

Minik ayıcık zamanla Osman'a iyice alışmış. Onunla oyunlar oynuyor, yat diyor yatıyor, kalk diyor kalkıyor, türlü sevimliliklerle kendini sevdireyormuş.

Günler günleri kovalamış, küçük sevimli ayıcık büyümeye başlamış. Tabii büyüdükçe ayı dostunun karnını doyurmak da epey zorlaşmış.

Her gün dostu için balık tutmaya gidiyor, vaktinin çoğunu burada geçiriyormuş. Öyle ki ormana oduna gitmeye neredeyse hiç zamanı kalmıyormuş. Böyle olunca genç oduncunun ne elinde kalmış ne de avucunda.

Bu sırada ayı, Osman'ın barakadan bozma evine sığamayacak kadar büyümüş. Evinin çitlerle çevrili bahçesinde kalıyormuş artık. Ayı besleyen bir adam kimin dikkatini çekmez ki? Konu komşu, özellikle de çocuklar her gün bahçenin etrafında toplaşıyor, bu kabiliyetli ayıyı görmek için sıraya giriyorlarmış. "Söyle de bir kere yatsın, söyle de bayılma taklidi yapsın, def çalsın, oynasın..." diye diye gece gündüz Osman'ın kapısından ayrılmıyorlarmış.

Bir gün geleni gideni ağırlamaktan ne oduna ne de balığa gidememiş Osman. Hayvancağız açlıktan bir kenara kıvrılmış. Ayının marifetlerini izlemeye gelenler de hemen aralarında mırıldanmaya başlamışlar:

- Koskoca ayı bir insanın dediğini yapar mı canım, keyfi ne isterse onu yapar tabii.
- Aman biz de bir şey varmış gibi koştuk geldik.
- Bu muydu sizin oyuncu ayı, bu olsa olsa miskin ayı olur...

Millet söylendikçe ortalığı bir uğultu kaplamış. Tam dağılacaklarmış ki Osman kalabalığa seslenmiş:

– İyi dersiniz hoş dersiniz de açlıktan kıvranırsen siz oyun düşünebilir misiniz? Karnı aç zavallı hayvanın. Aç ayı oynamaz. Bir karnını doyurun da o zaman bakın bakalım ne numaralar yapar benim dostum.

Bunun üstüne kalabalıktan birkaç kişi ayıya bir koşu yiyecek bir şeyler getirmişler. Ayı karnını bir güzel doyurmuş, yüzüne gözüne renk gelmiş. Yattığı yerden kalkıp Osman ne derse yapmaya başlamış.

O günden sonra Osman, dostuyla gösteriler yaparak geçimini sağlar olmuş. Oduncu Osman, olmuş sana ayı oynatan Osman!

